

Ο Κλουζ στην κατασκήνωση

Όλα αυτά τα οποία θα σας διηγηθώ άρχισαν την πρώτη μέρα του καλοκαιριού. Το σχολείο είχε τελειώσει. Καθώς λοιπόν έβλεπα τηλεόραση, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν η Μαρί. Η Μαρί ήταν η ανιψιά της Όλγας, η οποία ήταν η πιο παλιά μου φίλη. Είχε ένα περίπτερο. Από εκεί προμηθευόμουν άλλωστε τις αγαπημένες μου τσίχλες Κάρπεντερ. Μου είπε ότι η μαμά της μετά από πολλά τηλεφωνήματα έπεισε τη μαμά μου να πάμε οι δύο μας κατασκήνωση. Χάρηκα πολύ.

Η μέρα που θα φεύγαμε ήρθε. Η μαμά της ήρθε να μας πάρει. Όταν φτάσαμε, οι υπεύθυνοι της κατασκήνωσης μας υποδέχτηκαν και οδήγησαν εμένα και τη Μαρί στο δωμάτιό μας. Όταν τακτοποιηθήκαμε, πήγαμε για φαγητό. Μόλις πήγαμε στο δωμάτιο, πέσαμε αμέσως για ύπνο.

Το επόμενο πρωί, στο πρωινό, δύο παιδιά παραπονέθηκαν στον ομαδάρχη τους ότι τους έχουν κλαπεί τα πορτοφόλια και τα κινητά τους. Τότε πήγα πιο κοντά για να ακούσω τι είχε γίνει. Όταν τελείωσαν, είπα στη Μαρί τι είχε γίνει και τη ρώτησα αν θα ήθελε να ρωτήσω για να πάρουμε την υπόθεση και να την εξιχνιάσουμε. Μου είπε «ναι», καθώς θα της άρεσε να έχει λίγο περισσότερη δράση η κατασκήνωση. Αμέσως εγώ πήγα και μίλησα με τους υπεύθυνους της κατασκήνωσης και μου είπαν ότι μπορώ εγώ με τη Μαρί να πάρουμε την υπόθεση.

Το βράδυ όταν ήταν η ώρα για ύπνο, με τη Μαρί κάτσαμε πίσω από έναν μεγάλο βράχο. Ο κλέφτης τελικά εμφανίστηκε και μπήκε μέσα στο σπιτάκι του Μαξ και του Λέον. Με τη Μαρί τρέξαμε μπας και τον προλάβουμε. Αλλά όταν πήγαμε, είχαν ήδη τελειώσει όλα. Ο Λέον και ο Μαξ είχαν μόλις ξυπνήσει και τους είχαν κλέψει τα κινητά και τα πορτοφόλια τους.

Το επόμενο πρωί τούς είπαμε ότι θα βρούμε τον κλέφτη και ότι θα πάρουν πίσω τα προσωπικά τους αντικείμενα. Ήμουν αποφασισμένος ότι θα τον έπιανα τον κλέφτη. Το ίδιο βράδυ περιμέναμε με τη Μαρί πίσω από τον ίδιο βράχο. Όταν εμφανίστηκε ο κλέφτης, αποφασίσαμε να τον αφήσουμε να πάει στο σπιτάκι που ήθελε να κλέψει. Αλλά το σπιτάκι που ήθελε να κλέψει ήταν το δικό μας. Με το που το παραβίασε, πήγαμε προς τα εκεί, αλλά πριν φτάσουμε τον είδα να βγαίνει από το παράθυρό μας. Όταν μπήκαμε μέσα, το παράθυρο ήταν ανοιχτό, μα τα πράγματά μας άθικτα. Δε μας είχε πάρει τίποτα, πράγμα που μου φάνηκε πολύ περίεργο. Τότε όμως είδα κάτω ένα μπρελόκ με μπάλα ποδοσφαίρου. Και αυτό το μπρελόκ ήταν του Χάρι. Ο Χάρι ήταν ένα αγόρι από την κατασκήνωση.

Το επόμενο πρωί είπαμε στους υπεύθυνους τι είχε γίνει το βράδυ και τους δώσαμε το αποδεικτικό στοιχείο. Ο Χάρι, από την άλλη, είπε ότι τον είχαν κλέψει και αυτόν και πως υποψιαζόταν εμένα, αλλά δεν πρόλαβε να ψάξει τα πράγματά μου. Ψάξανε τα πράγματά του, αλλά δε βρήκαν τίποτα. Αντιθέτως, έψαξαν τα δικά μου πράγματα και βρήκαν μέσα όλα τα κλοπιμαία! Μα αυτό δε γινόταν. Κάποιος τα είχε βάλει στα πράγματά μου. Μόνο η Μαρί με πίστεψε. Με έδιωξαν από την κατασκήνωση και το ίδιο απόγευμα ήρθε η μαμά μου και με πήρε.

Το επόμενο πρωί με απολογητική φωνή με πήραν τηλέφωνο από την κατασκήνωση και μου είπαν ότι είχε γίνει και άλλη κλοπή το προηγούμενο βράδυ. Με ρώτησαν αν ήθελα να γυρίσω πίσω και να συνεχίσω με τη Μαρί. Εννοείται ότι είπα «ναι». Και είχα και ένα τέλειο σχέδιο. Είπα σε δύο υπεύθυνους να έρθουν μαζί μας για να τον τσακώσουμε αυτή τη φορά. Το βράδυ, λοιπόν, περιμέναμε όλοι μαζί για να εμφανιστεί ο κλέφτης. Στις δώδεκα περίπου τα μεσάνυχτα ήρθε ο κλέφτης. Ξαναμπήκε στο δικό μας σπιτάκι και τότε τρέξαμε όλοι για να τον προλάβουμε. Και όταν μπήκαμε μέσα, τον είδαμε να βάζει το κινητό του στη βαλίτσα της Μαρί. Και ήταν ο Χάρι. Τότε μας τα είπε όλα.

Το επόμενο πρωί εξήγησε μπροστά σε όλα τα παιδιά ότι εκείνος έκλεβε για να πάρει όλα αυτά τα λεφτά. Μου ζήτησε συγγνώμη και επέστρεψε όλα τα κλοπιμαία στα παιδιά και σε εμάς οι υπεύθυνοι έδωσαν εκατό ευρώ στον καθένα, όπως μας είχαν υποσχεθεί.

Την επόμενη μέρα γυρίσαμε πίσω στα σπίτια μας και πήγα από το περίπτερο της Όλγας για να πάρω τις αγαπημένες μου τσίχλες Κάρπεντερ. Της είπα όλα όσα είχαν γίνει και δεν μπορούσε να το πιστέψει. Μου είπε ότι ήταν πολύ εντυπωσιασμένη. Ούτως ή άλλως, είμαι ιδιωτικός ντετέκτιβ.